

Григорій Ліщенко

**Три
останні
листки**

Григорій Ліщенко

**Три останні
ЛИСТКИ**

Кіровоград
Центрально-Українське видавництво
2016

ББК 84(4УКР) 6-5
УДК 82-1

Л 67

Л 67   **Ліщенко Г.**
Три останні листки. – Кіровоград:
Центрально-Українське видавництво, 2016.
– 30 ст.
ISBN 978-966-130-097-1

ББК 84(4УКР) 6-5
УДК 82-1

ISBN 978-966-130-097-1

© Ліщенко Г.В., 2016
© Центр.-Укр. Вид-во, 2016

ПЕРШИЙ ЛИСТОК

* * *

Як жаль мені осінньої краси,
Як шкода, що зів'яли пізні квіти.
У крапельках замерзлої роси
Зостався спогад про згоріле літо.

Кричать птахи, так болісно кричать,
(Чи, може, це мені лише наснилось).
Край лісу, де дзвеніла сіножать,
Стерня колюча в небо задивилась.

Бреду неквапно, холодно мені,
Пожовкле листя спить край огорожі.
Міняю ночі на сумливі дні,
Я сірий птах, що відлетить не може.

* * *

Пахнуть трави спогадами літа,
На покосі, кинуті всіма.
Їм давно судилось відболіти,
Вже не налякає їх зима.

Тополине листя облетіло,
Впало сонце аж за небокрай.
У верби старе, трухляве тіло
Ніє так, що навіть не питає.

Холодом повіяло з долини,
Покотився місяць по стерні.
Обігрітись полум'ям шипшини
Він колись хотів, а зараз – ні.

* * *

В жовту безодню днів
Падає перший сніг.
Вітер вночі бубнів,
Довго заснуть не міг.

Птаха у небі, ген,
Хмари наздоганя.
Золотом сипле клен
Осені навмання.

Квіти сухі сплелись,
Й ніби здалось мені,
Все це уже колись
Бачив я увісні.

* * *

Сонна тиша бродить по долині,
(Догоріло літечко, либонь).
Наловив цикорій неба сині
І сумує мовчки осторонь.

Вже птахи зібралися летіти
У чужі, незвідані світи.
Цідить вільха крізь лапаті віти
Полиновий присмак гіркоти.

Самотіє у жури полоні
Клен розлогий край старих воріт.
І росинка на моїй долоні
У собі відбила цілий світ.

* * *

В лісі хатина стара
Снами дитячими марить.
Часто тут бродять Мара
Разом з Розлукою в парі.

Пахнуть квітки лісові
Після серпневої зливи.
Прийде сюди Лісовик
З торбою спогадів сивих.

Сяде вночі на поріг,
Біля забутої хати.
Все, що в торбині зберіг,
Нікому вже показати.

* * *

Такі сумні і монотонні гами
Зриває вітер на одній струні.
Ключ журавлів над сірими степами
Летить, летить в імлистій далині.

Іржаве листя падає під ноги,
Скидає горобина ягід жар.
Купається в калюжі, край дороги,
Сріблястий місяць,
вийшовши з-за хмар.

Вслухаюся в беріз щемку розмову,
Рахую до зими короткі дні.
Сюди колись я повернуся знову
Вже перелітнім птахом навесні.

* * *

Поосінена синь
Попливла понад краєм.
В прохолоді роси
Ранок верби купає.

Вже гирчать полини,
І птахи будять тишу.
Ні з чиєї вини
Й ми цю землю залишим.

Впаде в річку зоря
(Так бувало раніше).
І ні ти, і ні я
Не повторимось більше.

ДРУГИЙ ЛИСТОК

Романові Любарському

* * *

Літо згоріло.
Осінь залишила нам
Три листки тільки.

* * *

Птахи в небі, ген,
Пролітають над полем.
Крадуть мої сни.

* * *

Листя жовте скрізь,
Вітер ніяк не засне.
Бреду по стерні.

* * *

Квіти осінні,
Скільки в них суму нині?
Тільки спогади.

* * *

Ночі безодня,
Попіл надій на скронях.
Літо згоріло.

* * *

Гусей чую крик,
Небо важке і сіре.
Вдивляюся ввись.

* * *

Падають зорі,
Їх відшукаю вранці.
Тільки долонь жаль.

* * *

Роса на вікні,
Прозора, немов кришталь.
Сльози осінні.

* * *

У степу вітер
Розчесав коням гриви.
Ковили срібло.

* * *

Папір і ручка,
Думки снуються сумні.
Де взяти рими?

* * *

В дзеркалі плеса
Риба скинулась раптом.
Не сплю до ранку.

* * *

Листок зів'ялий
Впав на мою долоню.
Шукаю тепла.

* * *

В мороці ночі
Тіні блукають часом.
З минулого всі.

* * *

Спогади хлинуть,
Серце заб'ється, мов птах.
Біль тисне груди.

* * *

Сонячний зайчик.
Накрию долонею.
Будемо разом.

* * *

Груша дуплява
Ночами гіллям скрипить.
Ніяк не засне.

* * *

В прірву пам'яті
Порину з головою.
Тільки мрії там.

* * *

Стежина в лісі.
Довго брів у минуле,
Але заблукав.

* * *

Чи то крил шелест?
Чи, може, вітру порив?
Чекаю птахів.

* * *

Жовтий листочок.
А я думав – метелик.
Вже пізня осінь.

* * *

Біла пустеля,
Стежку сніги замели.
Бреду навмання.

* * *

Останні квіти
Принесу у кімнату.
Болюча краса.

* * *

Думки птахами,
Наче з ірію линуть.
Розганяють сні.

* * *

Рій зірок в небі
Цвіт вересневий вабить.
Чи знайдуть нектар?

* * *

Рожевий вогонь
Вітер зриває в саду.
Квітне сакура.

* * *

Птах залітаний
Наздоганяє весну.
Тільки все марно.

* * *

Сяйво місяця
В калюжі під кригою.
Як холодно тут.

* * *

Вранці сни свої
Під подушку ховаю.
Вночі знайду знов.

* * *

Сонце за обрій
Від ночі ховається.
Може, ще встигне?

* * *

Ключ журавлиний
Тоне в холодній імлі.
До літа – Вічність.

* * *

В пригорщі серпня
Падають стиглі зорі.
Мідь листя тліє.

* * *

Соло мінорне
Вітер грає ночами.
Не дає спати.

* * *

Лелека в хмарах,
Сили нема відлетіти.
Осіння жура.

* * *

Листки на воді,
Мов човники без вітрил.
Ми бранці долі.

* * *

Скрізь листя руде,
Вітер у хащах стогне.
В сільце потрапив.

* * *

Цвіт квітів диких,
Сік ожин на долоні.
Дитинства пам'ять.

* * *

В бабинім літі
Тиша осіння пливе.
Вслід за птахами.

* * *

Блискавки в небі
Чорні, як сажа ночі.
Гаснуть спогади.

* * *

Степу безодня,
Хмара свинцева висне.
Пора в дорогу.

ТРЕТІЙ ЛИСТОК

* * *

Оминайте славу і вас омине гординя.

* * *

Час – це константа без початку і кінця.

* * *

Бог є те, з чого складається Всесвіт.

* * *

Якби нам судилось воскреснути, ми б ніколи не помирили.

* * *

Де безвір'я, там хаос.

* * *

Напевно, я забагато знаю, щоб вірити у пекло і рай.

* * *

Найгіркіше – хоронити власні амбіції.

* * *

Хто шукає справедливості, той
приречений на самотність.

* * *

Любов може минути, надія – померти,
віра – зрадити. Ніщо не вічне під
Сонцем.

* * *

Наука завжди десь поруч з істиною.

* * *

Часом добряка сприймають за дурня і
ніколи дурня – за добряка.

* * *

Я не вірю у воскресіння Ісуса, але і не
заперечую дива.

* * *

Якщо я вам скажу, що душі не існує, ви не погодитесь, якщо скажу, що існує, вам захочеться доказів.

* * *

Людині безкоштовно даються лише мрії.

* * *

Час безцінний для мудрого і не має ціни для дурня.

* * *

Чим більше я ставлю собі питань, тим сильніше відчуваю свою безпорадність.

* * *

Занадто прикрашена правда брехнею попахує.

* * *

Якби я був мудрим – ніколи б не робив помилок, якби дурнем – не помічав би їх.

* * *

Якщо довго заздрити білою заздрістю, вона стає чорною.

* * *

Якби мовчання було золотом, люди б спілкувалися мовою жестів.

* * *

Мудрість – це рідкісний подарунок за прожиті роки.

* * *

Безнадія породжує зневіру.

* * *

Старість вкотре підтверджує теорію Дарвіна про те, що предком людини була мавпа.

* * *

Хто не визнає критики, той ризикує стати посміховиськом.

* * *

Найсолодші уста у підлабузника.

* * *

Існує багато наук, але неуків у рази більше.

* * *

Тільки страх принижує людину до рівня раба.

* * *

Талант – це іскра. Якщо не роздмухувати – погасне.

* * *

Совісті без душі не існує, чого не скажеш про душу.

* * *

Правда завжди гола.

* * *

Де немає логіки, там панує абсурд.

* * *

Хто переоцінює себе, той недооцінює противника.

* * *

Гіпотеза – сестра сумніву.

* * *

Перед тим, як стати хоробрим, спробуй подолати страх.

* * *

Байдужість – це нянька, яка присипляє совість.

* * *

Не створюйте собі ілюзій і ви уникаєте розчарувань.

* * *

Істина ніколи не відає сумнівів.

* * *

Чим простіше – тим геніальніше.

* * *

Якщо ви втратили надію, спробуйте зберегти віру.

* * *

Диво – не що інше, як річ, яку неможливо пояснити.

* * *

Влада – це насилля над людиною.
Диктатура – над суспільством.

* * *

Ідея породжує фанатизм.

* * *

Хто розкидається обіцянками, той
вислуховує докори.

* * *

Не вказуйте дурневі на його вади і не
матимете ворога.

* * *

Злий геній – найжорстокіший.

* * *

Ніщо не калічить так душу, як
зздрість.

* * *

Глибока віра не потребує доказів.

* * *

Якщо талант може існувати без
геніальності, то геніальність без
таланту - ніколи.

* * *

Ховаючись за спинами інших, ви
втрачаєте свою особистість.

* * *

Не поспішайте вірити пліткам.
Безмірна довіра є свідченням наївності.

* * *

Якщо вас ніколи не мучила совість, то
виникає підозра, що її немає.

* * *

Не можна принижувати людину, не
принизивши себе.

* * *

Не хизуйся розумом і не станеш дурнем.

* * *

Якщо першим словом було "Бог", то другим – "віра".

* * *

Вихваляючи бездару, ви опускаєтесь до його рівня.

* * *

Людина позбавлена почуття гумору – нещасна.

* * *

І в потворності, при бажанні, можна побачити красу.

* * *

Світила науки породжують тіні сумнівів.

* * *

Смішно, коли великі люди роблять дрібні помилки.

* * *

В основі всякої віри лежить слово.

* * *

Біда, коли геніальність у людини стоїть вище моралі.

* * *

Парадокси ніколи не позбавлені фактів.

* * *

Щоб переродитися, часом потрібно померти.

* * *

Підлість – не що інше, як вишукана форма зла.

* * *

Піддавати сумніву – не означає
заперечувати.

* * *

Найжалюгідніше – вигравши бій,
отримати поразку.

* * *

Індивідуальність – подарунок
Всевишнього.

* * *

Жоден авантюрист не позбавлений
амбіцій.

* * *

Сумнів – основа недовіри.

* * *

Навіть живучи чужим розумом,
власних помилок не оминеш.

Літературно-художнє видання

Ліщенко Григорій Васильович

Три останні листки

Редактор Станіслав Янчуков

Верстка і обкладинка: Андрій Тараненко

Зверстано в ТОВ «Центрально-Українське видавництво».
Адреса: Україна, 25006, м.Кіровоград, вул. Тимірязєва, 69.
Тел.: (0522) 24-25-96, 24-48-51

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготівників і
розповсюджувачів видавничої продукції від 15.12.2011 р.,
серія ДК № 4234.

Підписано до друку 17.05.2016 р. Гарнітура Times.

Ум. др. ар 1,0. наклад 100 примірників. Зам 163.

Для нотаток

Для нотаток

